

सोऽपि मां धाता स्वयं वरे कामं गृह्यतामित्याह सविप्रः स्त्रीणामप्रियं मां विचिंत्यानेनाहं प्रत्युक्तोऽत आत्मानं तथा साधयिष्यामीति व्यवसितः निश्चित-
वानिति द्वयोरन्वयः अप्रियत्वे हेतुः जरठो वृद्धः ॥ ४१ ॥ वलीभिर्युक्तः पलितश्च एजत्कः कंपमानशिराः तापसत्वादिना वा असंमतोऽहमिति
कृत्वा तथेत्यस्य प्रपञ्चः सुरस्त्रीणामपीप्सितं किंपुनर्मनुजेंद्राणां याः स्त्रियः तासामिति ॥ ४२ ॥ ततः किंवृत्तं तदाह मुनिरिति द्वाभ्याम् क्षत्राप्रती-
हारेण पञ्चाशताऽपिराजकन्याभिः स एक एव वरो वृतः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ तस्य गार्हस्थ्यं वर्णयति स इति चतुर्भिः बह्वच इति मंत्रसामर्थ्यमुक्तम् ता-

सोऽप्याह गृह्यतां ब्रह्मन् कामं कन्या स्वयं वरे ॥ सविचिंत्या प्रियं स्त्रीणां जरठोऽयमसंमतः ॥ ४१ ॥ वलीपलित-
एजत्क इत्यहं प्रत्युदाहृतः ॥ साधयिष्ये तथात्मानं सुरस्त्रीणामपीप्सितम् ॥ किंपुनर्मनुजेंद्राणामिति व्यवसितः
प्रभुः ॥ ४२ ॥ मुनिः प्रवेशितः क्षत्राकन्यां तः पुरमृद्धिमत् ॥ वृतश्च राजकन्याभिरेकः पञ्चाशतावरः ॥ ४३ ॥
तासां कलिरभूत् भूयांस्तदर्थेऽपोल्य सौलदम् ॥ ममानुरूपो नायं वदति तद्गतचेतसाम् ॥ ४४ ॥ सबहुचस्ताभिर-
पारणीयतपःश्रियाऽनर्घ्यपरिच्छदेषु ॥ गृहेषु नानोपवनामलांभः सरस्सु सौगंधिककाननेषु ॥ ४५ ॥ महाऽ-
र्हशय्यासनवस्त्रभूषणस्नानानुलेपाभ्यवहारमाल्यकैः ॥ स्वलंकृतस्त्रीपुरुषेषु नित्यदारे मेऽनुगायद्विजभृंगवं-
दिषु ॥ ४६ ॥ यद्गार्हस्थ्यं तु संवीक्ष्य सप्तद्वीपवतीपतिः ॥ विस्मितः स्तंभमजहात् सार्वभौमश्रियाऽन्वितः ॥ ४७ ॥
एवं गृहेष्वभिरतो विषयान् विविधैः सुखैः ॥ सेवमानो न चातुष्यदाज्यस्तोकैरिवानलः ॥ ४८ ॥ सकदाचिदुपा-
सीन आत्मा पन्हवमात्मनः ॥ ददर्श बह्वचाचार्यो मीनसंगसमुत्थितम् ॥ ४९ ॥

भिः सहरेम इत्युत्तरेणान्वयः करे मे अपारणीयं दुरंतं यत्तपः तस्य श्रिया समृद्ध्या अनर्घ्याः परिच्छदायेषु तेषु गृहेषु तथानानाविधेषु पवनेषु च अम-
लान्यं भांसियेषां तेषु सरःसु च कथं भूतेषु सौगंधिकानां कल्हाराणां च काननानिस्तोमायेषु ॥ ४५ ॥ कथं भूतेषु गृहादिषु स्वलंकृताः स्त्रियः पुरुषा-
श्वयेषु अनुगायंतो द्विजाश्च पक्षिणः भृंगाश्च बंदिनश्च येषु कथं भूतः महाऽर्हशय्यादिभिरुपलक्षितः सन् ॥ ४६ ॥ स्तंभं गर्वम् ॥ ४७ ॥ आज्य-
स्तोकैर्घृतबिंदुभिः ॥ ४८ ॥ इदानीं तस्यानुतापपूर्वकं वानप्रस्थाश्रममाह सकदाचिदितिसप्तभिः आत्मनः मनसः हेतोः आत्मनोऽपन्हवंतपोहा-
निददर्श ॥ ४९ ॥